

fiddere, fædrelandsfinde, danske Mænd, som
 ikke vilde sætte os paa en saa haard Prøve, saa
 troe vi, at de vilde give deres Minde til ind-
 til Videre at indstille deres Virksomhed paa den
 Betingelse, at, naar Tællesager behandles
 af Rigsdagen, Rigsaadets Landsthings konge-
 valgte Medlemmer da tiltraadte det nuværende
 Rigsdagslandsting, og naar dette stete, paastaar
 jeg, at ethvert Ministerium maatte kunne re-
 gjere med et saadan Landsting og med dette
 Folkething, saaledes at deraf en heldbringende
 og rolig Udvikling af vore Forhold kunde
 fremgaae — hvis dette blev sagt, siger jeg, saa
 kan jeg ikke troe Andet, end at mange af de
 Medlemmer, som nu sige, at de vilde have det,
 der nu foreligger, men tillige sige, at det er
 ravgalt, at det er slet — thi jeg har ikke hørt
 en Gæst endnu rose det som ubetinget godt —
 ikke vilde gaae ind derpaa, og da paastaar jeg,
 at man vilde berebe haabe den ene og den anden
 Samfundsklasse her i Landet en langt, langt
 lykkeligere Fremtid. Ja, jeg vil sige, at da
 kunde det skee, som bestoværre ikke er sleet,
 nemlig, at Kongerigets Rigsdag, efter sin egen
 Betragtningmaade, kunde faae Rigsdagen for-
 andret saaledes, som den skulde; men dette
 maatte ikke foregaae saaledes, som det her er
 sleet; thi jeg maa bestoværre sige, at denne
 Maade er høist urigtig, nemlig, at man siger:
 Lad os faae Hast paa det i 1¹/₂ Aar. Dette
 paastaar jeg er slet ikke i Grundlovens Aand,
 thi den gaaer netop ud paa, at Forandringer
 skulle skee langsomt og betænksomt; der skal
 gaae 2 Aar idetmindste, inden at en Grund-
 lovsforandring kan finde Sted, thi der staaer
 udtrykkeligt, at Forslag til Grundlovsforan-
 dringer skulle fremsættes paa 2 ordentlige Rigs-
 dage, og naar de ere ordentlige, saa skulle de
 komme sammen i hvert Aars October Maaned.
 Dette er i Grundlovens Aand. Naar man
 alligevel taler om, at Sagen allerede har va-
 ret saalange, saa er dette Noget, der ikke kan
 komme i Betragtning, naar man seer paa de
 Følger, der maae komme af en saadan For-
 andring. Hvis derimod den Beslutning blev
 tagen, som jeg taler om i dette Dieblif, da
 skulde de Herrer see, at der vilde blive raft en
 ganske anden Haand fra Høire til Venstre, der
 skulde fra de større og de mindre Landeendoms-

besiddere, fra Land og fra By, blive raft en
 ganske anderledes trofast Haand end den, der
 nu kan blive Tale om. Nu vil det bestoværre
 blive saaledes, at, naar en af de Herrer stiller
 sig i en Folkethingskreds, saa vil det uhyre let
 skee, at der vil blive sagt: I have Eders egne
 Vælgere, gaaer hen til dem; og det Samme
 vil blive Tilfældet, naar en Rigsstadsmand
 kommer der; men det er ikke heldigt, at Sligt
 skeer. Det er min Overbeviisning, at vor hele
 Udvikling bedst, trofastest og meest heldbringende
 for Fædrelandet bygges paa den Befolkning,
 der dog er Danmarks vigtigste Befolkning, og
 det er denne Overbeviisning, at jeg frit og
 aabent skal sige mit Nei, til hvad der her er
 blevet os forelagt.

Telsen: Under den Debat, der hidtil
 er foregaaet her i Salen, have de ærede
 Modstandere af det foreliggende Grundlovs-
 forslag indtaget en maaffee altfor fordeelagtig
 Stilling, idet de have unddraget sig fra at tage
 det Hensyn til den hele historiske tilblivne Til-
 stand, hvori vi for Dieblifket leve og til den hele ret-
 lige Forfatningstilstand, som vi nu ere isærb med
 at forandre, og det har derfor glædet mig, da jeg
 hørte den ærede sidste Taler komme noget ind paa,
 hvorledes den Forfatningstilstand var; thi han
 kom derved til at uvilke og forklare, hvorledes
 der saavel i 5te Junigrundlovens Landsting
 som i Landstinget efter Forfatningen af 18de
 November er sleet en Deling af Folkets Rig-
 hed, hvilket har været benægtet af mange af
 Talerne. Det er af den ærede sidste Taler
 gjentagende sagt, hvad der jo iøvrigt tilbligere
 af mange Andre er gjort opmærksom paa, at
 den Pengerecensur, den Skattecensur, som findes
 saavel for Landstinget efter Forfatningen af
 18de November 1863, som for Landstinget
 efter Forfatningen af 5te Juni 1849, indeholder
 en fuldstændig Deling af Folket efter Penge
 og Formue. Efter den ene Forfatning blive
 Landsthingsmændene jo alene valgte af privi-
 legerede Vælgere, og efter den anden have kun de
 privilegerede Vælgere Afgang til at blive Lands-
 thingsmænd. Det forekommer mig derfor, at
 det er fuldt berettiget, naar det er sagt, at der
 kan være Spørgsmaal om, hvorvidt den For-
 fatning, her foreligger til Vedtagelse, ikke inde-